

ҲИКМАТЛИ ЛАТИФАЛАР ВА НИШОНГА УРИЛГАН СЎЗЛАР

Тошкент
Чўлпон нашриёти
1996

Тўпловчи ва таржимон: МУҲАММАД СОБИР
Муҳаррир: САЪДУЛЛА АҲМАД
Масъул муҳаррир: АБДУЛАЗИЗ МАНСУР

Дунёнинг ичига кир, сайр қил, кўр, аммо эҳтиёт бўл, дунё сенинг ичинга кирмасин!
Шайх Муҳаммад Нуруллоҳ ҳазратлари (р.а.)

* * *

Султон Маҳмуд бир куни соқчилари билан бозор оралар экан, биқинидан бир тиланчи суқилиб садақа сўрабди. Подшоҳ унга бир олтин берибди. Тиланчи пулни чўнтакка уриб дебди:
— Нима қиялпсиз Султоним, катта бир салтанатнинг эгаси ўз укасига биттагина олтин берадимми?

— Қанақасига укам бўласан?

— Икковимиз ҳам Одам алайҳиссаломнинг авлоди эмасмизми? Демак, ака-укамиз!

Шунда ггодшоҳ тиланчининг қулоғига аста шивирлабди:

— Бу кашфингни бошқага айта кўрма, агар ҳамма ҳақини таниб, бир-биридан улуш талаб қилаверса, сенга ҳемири ҳам тегмайди!

* * *

Бир бадавий араб бир гуруҳ кишиларни Исломга даъват қилиб, кўп ваъз ўқиди. Аммо улар, ҳеч нарса таъсир қилмагандай серрайиб ўтиравердилар. Буни кўрган арабнинг жаҳли кўзиб деди:

— Наҳотки, бир туянинг оёқ излари ҳозир шу ердан ўтиб кетганига тезаги унинг борлигига далолат қилса-ю, шундай мукамал, буюк бир коинот унинг яратувчиси борлигига далил бўлолмаса?!

* * *

Шоир Иззат Мулла Фотиҳ жомеъсида таровиҳ намозини ўқиётган эди. Имом жуда тез намоз ўқирди. Намознинг бошланишида таҳоратсиз келган бир киши то таҳорат олиб келгунча, имом салом бериб намозини тугатди.

— Эй воҳ, — деди, ҳалиги киши, — улгуролмадим!

Имомга қай йўл билан танбеҳ беришни билмай турган Иззат Мулла шартта жавоб берди: